

танà сѣ Ѡсмоенáдесате лѣто, не достоáшели разрѣ-
шитиса ѣй ѿ нѣзы сѣа въз дѣнь сѣвѣотный; ст. 16.

3. И сѣа ѣмѹ глаголющи, стыдѹхсѣ вси проти-
влáнщиса ѣмѹ: и вси людіе рáдовахсѣ ѿ всѣхъ
слáвныхъ выбáвущихъ ѿ негѡ. ст. 17.

ИЗЛОЖЕНІЕ.

а). День-тѣ сѣвѣотный бронеа за дѣнь прáз-
дниченъ, въз който Іудей-ти сѣа сѣбрали въз сѣнаго-
гж-тѣ (соннице-то) да сѣа молать, и да слѣшать
законá и негово то толкованіе, сѣще така, както
сѣга Христїани-ти въз дѣнь недѣльный сѣа сѣбрать въз
црѣквѣ-тѣ, да сѣа молать и да слѣшать Божествен-
нж-тѣ слѣбѣж и Евангелско-то повченіе. Въ томъ
дѣнь и въз това мѣсто избрала Христосъ да прави
таковы чюдеса, и жѣлаала да гы прави прѣдъ всѣхъ
народъ, за да научи чрезъ тѣхъ и свои-ты учо-
рители, че е длзжность да сѣа прави въз праздници ты
добро на ближни-ты; та и они да мѹ подражѣжть.

б). Христосъ нарѣклаз тогова старѣйшинж лицѣ-
мѣ рѣцъ: зачтото той на мнозина дрѹгы сѣа
старала да сѣа покаже извизъ свѣтецъ и бла-
гочестивъ, а отъ вижтрѣ была испланенъ сѣа
зависть и сѣа ненависть.

ХРИСТІАНСКО УЧЕНІЕ.

1. Отъ това Евангеліе сѣа научаваме, че недѣл-
ни-ти и празднични дни сѣа освѣщавать отъ насъ, ко-
гато правимъ въз тѣхъ добры дѣла.

2. Законъ-тѣ Божій не запрѣшава въз праздничны-
ты дни да сѣа правать добры дѣла на ближни-ты
и бѣдны-ты.